

fradragene indenfor den kommunale skattelovgivning og statsskattelovgivningen. Dog vil det bero på kommunalbestyrelsernes bestemmelse, om børnefradragene skal forhøjes også ved beregningen af kommuneskatten.

I § 1 er tillige optaget regler om fradrag for hustruens indkomst ved selvstændig virksomhed; men disse regler, som man har medtaget af praktiske grunde, afviger ikke fra, hvad der i forvejen var gældende.

Ifølge lovens § 2 bortfalder en tidligere for Gentofte kommune gældende særregel, som er blevet overflødig efter gennemførelsen af ovennævnte lov af december 1949, der ligestiller Gentofte kommune med de øvrige hovedstadskommuner, forsåvidt angår børnefradrag.

Lovens bestemmelser finder ifølge § 3 første gang anvendelse ved påligningen af skatten for skatteåret 1950—51. Endelig ophæver § 4 lov nr. 54 af 27. februar 1947 om ændring i lovgivningen om personlig skat til kommunen, der ligeledes omhandlede børnefradrag og fradrag for hustrus indkomst ved selvstændig virksomhed.

§ 1 i nærværende lov har følgende ordlyd:

Bestemmelsen i § 9, stk. 2, i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. § 1 i lov nr. 54 af 27. februar 1947, affattes således:

„I det således fremkomne beløb skal der dernæst for hvert barn fradrages et beløb af 200 kr. under de samme betingelser, som i statsskattelovgivningen er fastsat for foretagelse af børnefradrag. Børnefradraget kan efter kommunalbestyrelsens bestemmelse forhøjes indtil det til enhver tid ved ansættelse til indkomstskat til staten for den pågældende kommune gældende børnefradrag. Hvor særlige omstændigheder taler derfor, kan børnefradraget med indenrigsministerens tilladelse forhøjes udover den anførte grænse, dog højst til det for Københavns kommune og dermed sidestillede kommuner gældende beløb. Kommunalbestyrelsen kan endvidere bestemme, at der, såfremt den med den skattepligtige samlevende hustru har selvstændig virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig